

L'ALT EMPORDÀ *joan ferrerós*

També és Figueres | El senyor Ramon Guardiola, mestre, artífex del Museu Dalí i alcalde de Figueres, no ho podia preveure. Amb la imminent erecció de l'ambulatori a la pujada del Castell, part del barri del Garrigal s'havia de derruir i calia treure'n els residents que hi vivien. El batlle va facilitar treball als que van voler en la recollida d'escombraries i els va allotjar en uns pocs i minúsculs blocs de pisos fets a la sortida de Figueres anant a Llers. Amb aquest gest, social en aparença, Guardiola no podia sospitar que posava a germinar el pinyol d'un conflicte. Però sí que ho havien de saber d'altres responsables municipals que, ja en democràcia espanyola i amb conflictivitat palesa, van afegir cases i més cases al mateix lloc. I que a Figueres regalessin habitatges va atreure molta *penya* aspirant a la bicoca pagada pels contribuents, tants, que en resultà un barri amb centenars de veïns alguns dels quals tenen negocis pròspers, sobretot en el ram dels psicòtrops, que els ha fet rics i fins i tot milionaris: fa uns anys, la família un membre de la qual havia acoltellat una noia, abans de l'escapada va passar pel banc a, com aquell qui res, retirar set milions de pessetes de llavors, de quan ben pocs figuerencs tenien un compte cor-

rent així de gras. Acabem de saber que molts dels esmentats residents no només no han pagat mai el lloguer simbòlic, sinó que s'han apropiat d'altres habitatges que relloguen, i n'han ocupat de privats veïns. Els nostres administradors ara diuen que en trauran els que no paguen. D'una banda, ui, quina por!, i de l'altra, sí, se n'aniran quan els invitin a una residència millor que també pagarà el contribuent. Aquest proteccionisme generat pel temor i el profit (ara en parlarem) en detriment de necessitats objectives és beneït per l'esquerra *tontorrana* i/o pels antiracistes de bolquers que, anava a dir paradoxalment, uns i altres acaben fomentant la dreta i el racisme més crispats (com l'efecte del conegut síndrome Camacho sobre l'independentisme). Al llarg del temps s'han apuntat episodis d'un hipotètic *Empordà-connection* que ajudarien a entendre els nostres administradors, excepcions a banda: aquests centenars o milers estan empadronats i voten. Per saber-ne més cliquin el *link* Restauració espanyola del XIX.

Aquest cos veïnal que eixuga bona part del diner públic social altrament esgrimeix i exigeix una idiosincràsia pròpia i blindada. Així ha assolit que al seu *town* la policia només hi entri demanant permís, que el bus urbà no hi pugui passar... o que, quan les escoles figuerenques tenen una ràtio de 25/30 alumnes per classe, la «seva» estigui per sota de 10, etc. Un món dins d'un altre amb codis particulars que inclouen, com hem vist, tinença i ús inopinat d'armes per deixar expedits afers

que en el cos de què es beneficien resolen policia, jutges, notaris...

EL BAIX EMPORDÀ *gerard prohías*

Torroella, la nostra capital interior

| Des de sempre hem tingut al cap que Torroella de Montgrí era la nostra capital interior. No hi ha discussió, en aquest sentit; amb permís de la Bisbal, és clar, que és la nostra capital administrativa. Sobre quina és la nostra capital marítima, hi hauria més polèmica: Palafrugell, Palamós, Sant Feliu? Però no ens perdem en bizantinismes. Parlàvem de Torroella, la nostra *Tarruella*. La posada en marxa de l'Espai Ter li ha donat l'espai escènic polivalent que li mancava. I amb aquest, els seus equipaments culturals assoleixen gairebé el ple. I dic gairebé, perquè sempre hem de deixar un marge al creixement i a l'exigència, només faltaria. És normal que, a la nostra franja marítima, la cultura estiuenca prengui matisos més *festivaleros*, més *mainstream*, ocupats com estem a lligar el desenvolupament econòmic i turístic amb el desenvolupament cultural. No és pas que Torroella sigui molt diferent d'això, però la seva proposta d'estiu ha acudit a models més nòrdics, i s'ha cabussat de ple en els festivals de música clàssica, amb un èxit que només po-

>> *Vestíbul interior de l'Espai Ter, a Torroella de Montgrí.*

JUDIT PUJADÓ